

ALUMNI ACHTERAF

De een wist dat hij van muziek zijn leven wilde maken, maar studeerde toch ook af als jurist. De ander maakt lange dagen als asiel- en vreemdelingenadvocaat, met in het achterhoofd een sluimerend verlangen de bakens te verleggen naar Zuidoost-Azië.

✂ ELLIS ELLENBROEK

RETOURADRES: RUG/A&F, POSTBUS 72, 9700 AB GRONINGEN, NEDERLAND
ABONNEREN, ABONNEMENT OPZEGGEN OF ADRES WIJZIGEN: ALUMNI@RUG.NL

TIBOR ELFERINK (50)

STUDIE rechten 1995-2002 en conservatorium Zwolle 2000-2004 (jazz/saxofoon) **IS** artistiek directeur festival Common Ground Zwolle en musicus
HUISHOUDEN getrouwd met Selma (49); zoons Mette (17) en Nille (11), dochter Lonne (15) **HUIS** vrijstaand in buitenwijk van Zwolle
INKOMEN wisselend, gemiddeld 5000 euro bruto per maand

FOTO NIENKE DE GROOT

'Ik was twaalf toen ik saxofoon ging spelen. Ik luisterde al jazz, maar ook net zo goed Metallica. Tijdens mijn rechtenstudie heb ik toelatingsexamen gedaan op het conservatorium van Zwolle. Ik was er toen al zeker van dat ik verder wilde

met muziek. Ik speelde veel in bandjes, stond in voorprogramma's van onder meer De Dijk en trad tijdens de Olympische Spelen van 2000 in Sidney met de studentenband Karakter op in het Holland Heineken Huis. Ik maak graag dingen af, maar de combinatie universiteit en conservatorium was wel intensief. Na mijn afstuderen in strafrecht ging ik bij een incassobureau werken. Ik had met mijn twee studies een flinke studieschuld. Het was mijn enige echte juristenbaan, achteraf vooral nuttig om te ontdekken wat echt niet bij mij past: op een industrieterrein in Meppel-Zuid onder een systeemplafond dagvaardingen maken en geld terugvorderen van mensen die geen cent te makken hebben. Na anderhalf jaar werd ik gevraagd door het conservatorium in Zwolle. Op het conservatorium heb ik tien jaar lesgegeven en talloze producties gemaakt met studenten en docenten. In de coronaperiode heb ik ontslag genomen en ben voor mijzelf begonnen. Ik had meer ambities en liep binnen het conservatorium tegen beperkingen op. Ik wilde muziek meer naar buiten brengen. Dat is de reden dat ik hier in Zwolle het festival Common Ground heb opgezet, jaarlijks in oktober. We brengen muziek uit verschillende windrichtingen en in allerlei vormen naar een breed publiek. Optredens op onverwachte locaties. Voor het concept is veel belangstelling, ook internationaal. Naast Common Ground doe ik nog van alles. Ik verzorg het management van saxofoonkwartet Artvark, geef colleges jazzgeschiedenis en ben commissielid bij de Raad voor Cultuur. Optreden als saxofonist doe ik ook nog geregeld. Muziek is de rode draad in mijn bestaan. Met muziek zit ik in de hoek van de positiviteit. Bij rechten draait het eigenlijk altijd om een conflict of geschil. Daar kom jij als jurist in beeld. Toch heb ik nog dagelijks profijt van mijn rechtenstudie. Net als veel juristen, moet ik in de cultuursector veel praten, redeneren en lobbyen.'

RUTH ACHTTTIENRIBBE (50)

STUDIE rechten 1994-2000 aan de RUG, contemporary Asian studies aan de UVA 2006-2009 **IS** advocaat asiel- en vreemdelingenrecht en personen- en familierecht bij Noordstern Advocaten **HUISHOUDEN** partner Erwin (53); dochter Anne-Lotta (12), zoons Benjamin (8) en Jonathan (6)
HUIS twee-onder-een-kap op dijk Schellingwoude (Amsterdam-Noord)
INKOMEN 65.000 euro bruto per jaar

'Na de middelbare school in Groningen vertrok ik naar Rotterdam om rechten te studeren. Ik vond het studentenleven er niet zo leuk en Rotterdam nogal kil. Ik dacht: Wat doe ik hier? Dat Groningen heel gezellig was, wist ik.

Na een jaar ben ik teruggegaan. Mijn eerste baan na de studie was bij een groot advocatenkantoor in de Randstad dat na drie maanden failliet ging. Diverse banen volgden. In dienst van de FNV-politievakbond ontdekte ik dat ik graag wilde opkomen voor de belangen van mensen. Tijdens de studie was ik al betrokken bij Vluchtelingenwerk. Hoewel ik als advocaat ook personen- en familierecht doe, is het momenteel eigenlijk vooral asiel- en vreemdelingenrecht dat de klok slaat. Veel van mijn cliënten komen uit Jemen en Syrië. Ze maken mond-op-mond-reclame voor mij als ze tevreden zijn. Ik heb ook een verdiepingsopleiding over Jemen gevolgd. Ik heb iets van 170 dossiers onder me, zaken die ik nog niet kan afsluiten. Het is hollen en stilstaan. De IND heeft grote achterstanden en door het Europese Asiel- en Migratiepact dat op 12 juni is ingevoerd zijn de regels ook weer ingrijpend veranderd. Cliënten zijn over veel dingen onzeker en dus appen ze mij veel, ook 's avonds en in het weekend. Ik probeer zo gauw ik kan antwoord te geven, omdat ik toch een vorm van houvast beteken in hun zoektocht naar een veilig leven voor zichzelf en hun gezin. Dat neem ik serieus. Ik houd van de dynamiek van de advocatuur. Maar het vraagt ook veel van mij. Ik werk al gauw 50 uur per week. Nu is het nog wat extra stressvol omdat ik mijn arm heb gebroken, even snel een mailtje opzoeken is een heel gedoe. Over de toekomst heb ik wisselende gedachten. Ik ben veel in Indonesië, Maleisië en Singapore geweest. Ik voel me daar prettig en vind het interessant hoe allerlei culturen en religies samenleven in die landen. Aan de Universiteit van Amsterdam heb ik ook Asian studies gedaan en mij in de master op Zuidoost-Azië gericht. Het zit altijd nog in mijn hoofd om daar nog eens wat mee te gaan doen.'